

MONITOR

Na R. P. 1774.

Nro: XXV.

Dnia 26. Marca.

Nimum ne crede puellis.

Mości Panie MONITOR.

Nigdy sam ieszcze zuchwale nie śmiałem odezwać się do Narodu mego, ale zdanie moje poddaję zawsze pod rozsądek W. M. Pana, cokolwiek na poprawę obyczajów potrzebnego bydz widzę, przypominać Jemu nie zaniedbywam. Teraz-

Aa

nicy-

nieysza okoliczność nie małym będzie do uwag W. M. Pana polem, ile że częste zdarzenie podobnych, przynosiło nieszczęśliwości rozmaite.

Pewny w Sąsiedztwie moim Kawaler ulubił sobie był Damę przedziwney Urody, z którą iuż zamierzonego zamysłem swoim mając dośtać kresu, natrafia na Przyziaciolkę obrotną, zdradliwą, y tak władnącą Jego umysłem, że mimo powodow iakie go przedtym do kochania tey pieszczoney osoby zniewalały, nic więcey nie widzi w niey szacownego, oziębłym się staie y nakoniec onę porzuca. W zamianę tego żeby miał czym zabawić przyzwyczajone do miłości serce, wystawia mu drugi wizerunk podobnie piękny, wynosi jego przymioty, pokazuje sposoby dośtańcia onego z łatwością, naradza się z nim o sposobach

bach społeczności przyjaźney, y ż nay-
poufalszą postacią ofiaruie mu Dom
swoy za mieysce naybeśpiecznieysze
do widzenia się wspólnego. Uwie-
dziony młodzian tak wielką Przyja-
ciołki swoiey wspaniałością, żwierza
Jey się nayskrytszych myśli, opowie-
da wszystkie rozmowy wzajemne,
prosi Jey o ratunek y wsparcie za-
czętey roboty. Oświadcza się mu
z wielką ludzkością, opisuie mu sku-
tek swego starania, łudzi go w obfi-
tych słowach naysmyślnieyszą na-
dzieją, à zamiast tego wystawuie go
Damie obłudnym, lekkomyślnym
y pomału go u niey obrzydza. Toż
samo nie znacznie y z nim czyni, sto-
pniami wprowadza go w podeyrze-
nie o Damie, przesładuie go małą
znaiomością szacunku osob, przyta-
cza niektore Jey wady, ale na tych
miał znowu chwali, żeby nie dała
poznać uknowanego od siebie uło-
że-

żenia. W tych obojętnych sprawy
swoiey Kawaler zostając krokach,
skarży się na niepewność losow, raz
ukochaney Damie, drugi raz Przyja-
ciółce, odbiera od iedney groźne wy-
mowki, od drugiey obietnicę odmia-
ny łaski.

Pracuje sam ile' możności nad zmię-
kczeniem serca, ktore mu się zdawało
bydź tak łatwe do pozyskania w pier-
wszych początkach, ale zamiast wy-
czerpnienia odpowiedzi iakiey; wi-
dzi częstokroć zalane łzami Jey
oczy, dające świadectwo ukrytey
dotkliwości Duszy, à z Jego pocho-
dzącey przyczyny. Nie dość na
tym, chciała mu ieszcze była wyra-
zić oczywisciey istotę rzeczy, ale
nie mając ani tyle śmiałości, ani
poufalszey Osoby nad sprawczynę
zdradliwego dzieła, zastanawia się
w swoim zapędzie, à coraz to wię-
kszemi przez nią odrażana od nie-
go

go sztukami, postanawia u siebie w wieczney mieć nienawiści Kawalera. Kiedy już dokazała Zdrayczy-
na przedsięwzięcia swego, dopiero o-
braca wszystkie moc swoje, aby tego
Człowieka do siebie pociągnąć, po-
kazuje mu się niewartą byź przy-
wiązania Jego, przecież godną poli-
towania y wdzięczności. Na ten
czas poznaie on nie wczesnie błędy
swoie, żaluie nie rostopności że Jey
się tak łatwo zwierzał, widzi na osta-
tek obydwóch stron uwiedzenie, a
sztuczna Kobieta śmieie się z Jego
łatwowierności.

Ktokolwiek w Szkole świata do-
skonale ćwiczony, pochwalić nie mo-
że nieprzezorności Kawalera, iako y
sam na siebie wyznaie. Niebeśpicz-
czna jest bez doświadczenia zaufać
Męszczyźnie y wszystkie mu wynu-
rzać skrytości, ale daleko bardziey
płci Niewiaśt zazdrościwey w stanie
wol-

wolnym będącey , która w dojrzałym nawet wieku nie przestaje zapalać się ogniem miłości. Jeżeli bowiem w samych nawet Małżeństwach odporu dać nie podobna nacieraającym namiętnościom, iakoż można się spodziewać, aby Dama wolna y przymiotow pełna dopomagała szczerze drugiey do zwycięstwa nad sobą samym. Nie każda Niewiasta wszystkich zarowno Mężczyzn lubi, ale rzadko jest taka, ktoraby kochaną byź nie pragnęła. Potrzeba do tego wybierać wieku y statku w takich, które obieramy za sprężyny zamysłów naszych. Sama nayniewinnieysza Dusza stanie się w tym razie przewrotną, kiedy powabow swoich krzywdę oczywistą zobaczy z przenoszenia inney. Nie winię nawet samey tey Damy, uczyniła ona tylko przestrogę dla nas, a W. M. Panu dała pobudkę, abyś w wielokrotnych
Pi-

Pismach swoich przyganił porywczą-
zwierzania się żądzę dokładniejsze
mi słowy, nizeli ia potrafilem.

W. M. Pana życzliwym
sługą
P. Sekreciński.

O D A

Opisująca Zonę cnotliwą.

ROzpuśtney młodości uniesienia
Rozładna częstokroć myśl odmienia
Za grunt sobie słaby
Poczyta powaby
Kto omyłki doświadczył.

Ja byłem obrazem owych Ludzi,
Których krwi gorącość serce trudzi
By w zdaniach zuchwali
Wątpliwosć rzucali
Zwyciężając trudności.

Nadzieia zawodna w skutkach rzeczy
Już mię oświeciwszy błędy leczy,
Znam, że Człek mezgadnie
Jakie szczęście padnie
W przedsięwziętych zamysłach.
Sądzi.

Sądziłem bywając u Damona,
Ze piękna z Urody Jego Zona
Z własney swey ochoty
Odbierze pieśzcoty
Ale Sroga y dzika.

Za nic poważała me ukłony
Nawet dar szacowny był wzgardzony
Słubem się składała
Jakby zapomniata,
Ze go ten wiek wysmiewa.

Mowiłem, że kształtem świat zwycięża,
Obrzydzałem w oczach Twarz Jey Męża
Słowem mię ztłumiła,
Ze mowa nie miła
Rozgniewa ją na zawsze.

Zmyślałem iży słabość, y westchnienia
Przecież twardza była od kamienia
Chociaż Damy inne
Na pozor nie winne
Litują się z łatwością.

Zgoła ta korzyść, ten zysk był cały,
Ze serce y ciało ogniem tlały,
Ona się cieszyła
Ze pierwsza wkrzesiła
Zgałła cnotę Małżeństwa.

